

spotkania: „Biblia i ewangelizacja młodzieży”. Podczas trzech dni roboczych uczestnicy spotkania zastanawiali się nad: 1) Biblią w szkole; 2) Biblią w grupach młodzieżowych; 3) Biblią w mass media. Przedstawiciele różnych krajów starali się zapoznać ogół zebranych z sytuacją duszpasterstwa czy animacji biblijnej wśród ludzi młodych w swoich środowiskach. To wspólne dzielenie się stanowiło bogaty punkt wyjścia do dyskusji i do podjęcia konkretnych kroków, celem rozbudzenia entuzjazmu biblijnego i celem pogłębienia znajomości Biblii wśród młodzieży, którą obejmujemy katechezą szkolną, z którą spotykamy się w różnego rodzaju grupach, i do której docieramy poprzez środki społecznego przekazu. Z największym zainteresowaniem uczestnicy spotkania wysłuchali relacji ks. Fausto Perrenchio na temat „Szkoły Słowa Bożego Karola kard. Martini”. *Lectio divina*, którą kard. Martini — egzegeta i pasterz, prowadzi dla całej społeczności swojej rozległej diecezji, a przy tym szczególnie dla młodzieży, stała się konkretnym przykładem zaangażowania się w autentyczne duszpasterstwo biblijne.

W Lyonie podjęto także konkretne decyzje w perspektywie kolejnego światowego spotkania biblistów salezjańskich, które ma odbyć się we wrześniu 1993 roku w Meksyku (Guadalajara). W programie mają być ujęte m.in.: 1) duszpasterstwo biblijne i młodzież w Ameryce Łacińskiej; 2) Biblia w różnych kontekstach geograficznych; 3) ewangelizacja (wychowanie do wiary w Starym i Nowym Testamencie); 4) konkretne plany — propozycje.

Kraków

KS. RYSZARD KEMPIAK SDB

Maria Kantor

„JEZUS NADZIEJĄ EUROPY” — KONGRES LIDERÓW EUROPEJSKICH W BERNIE (1990)

W dniach 24—28 VII 1990 r. odbył się w Bernie, stolicy Szwajcarii, ekumeniczny Kongres Liderów Europejskich (European Leaders' Congress), który zgromadził przedstawicieli 27 krajów europejskich oraz kilkusobowe grupy chrześcijan z Izraela, Egiptu i Libanu (52% katolików, 25,3% protestantów, 20,8% prawosławnych i chrześcijan z tzw. wolnych kościołów). Na 4000 uczestników kongresu 20,7% stanowili kapłani i pastory, 19,0% liderzy ruchów świeckich oraz 60,3% animatorzy małych grup. Grupa z Polski liczyła ok. 300 osób. Organizatorem kongresu był komitet, składający się z katolików i protestantów, między innymi bp Martin Gächter z Bazylei, o. Tom Forrest, przewodniczący biura Nowa Ewangelizacja 2000 w Rzymie, Marcel Dietler, pastor z Berna, Martin Bühlmann, założyciel świeckiego ruchu w kościele reformowanym w Bernie, który pełnił funkcję dyrektora kongresu.

Program kongresu został opracowany wspólnie przez katolików i protestantów, i był przede wszystkim ukierunkowany pastoralnie. Tematem kongresu była reewangelizacja Europy jako wezwanie i wybranie skierowane do wszystkich chrześcijan: „Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście *szli* i owoc przyniesili i by owoc wasz trwał” (J 15,16). Tym owocem ma być nowa Europa, niepodzielona na bloki, lecz pojednana i zjednoczona w Jezusie Chrystusie, który zwraca się do Kościoła słowami Izajasza: „Kogo mam posłać? Kto by nam poszedł?” (Iz 6,8). Jeżeli każdy chrześcijanin odpowie słowami proroka: „Oto jestem, Panie, poślij mnie”, wtedy powstanie prawdziwie nowa Europa, która kiedyś była duszą, sercem i centrum misyjnym całego świata. Zadanie ewangelizacji Europy jest tak ogromne, że musi być zgodnie podjęte przez wszystkie narody i denominacje. Nie oznacza to, że należy zapomnieć

o ważności różnic teologicznych, lecz trzeba się spotkać i współpracować w duchu zasady św. Augustyna: w sprawach istotnych — jedność, w sprawach mniej istotnych — tolerancja, a we wszystkim — miłość.

Rozważania biblijne skoncentrowane były wokół nakazu misyjnego Jezusa: „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego” (Mt 28,19). Z ciekawym referatem wystąpił katolik José Prado Flores z Meksyku, dyrektor „Ewangelizacji 2000” w Ameryce Łacińskiej i autor 25 książek, który przedstawił zagadnienie czynienia uczniów analizując dosłowne tłumaczenie Mt 28,19: „Idźcie więc i czynicie uczniów ze wszystkich narodów”. Ukazał różne aspekty powołania i stawiania się uczniem Jezusa jak również praktyczne sposoby czynienia uczniów.

Ważnym punktem programu kongresu była liturgia ekumeniczna przygotowana i prowadzona przez o. Raniero Cantalamesa, wykładowcę historii wczesnego chrześcijaństwa i kaznodzieję papieskiego od 1980 r. Nabożeństwo, połączone z postem, miało charakter pokutnego pojednania chrześcijan i odnowienia przyrzeczeń chrzcielnych. Ryt wody i pojednania był głębokim przeżyciem jedności w Duchu Świętym według słów zachęty św. Pawła: „Usiłujcie zachować jedność Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój. Jedno jest Ciało i jeden Duch, bo też zostaliście wezwani do jednej nadziei, jaką daje wasze powołanie. Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest. Jeden jest Bóg i Ojciec wszystkich, który jest i działa ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich” (Ef 4,3-6).

Innym wydarzeniem był marsz chwały (praise march for Jesus), procesjonalne przejście głównymi ulicami Berna pod budynek parlamentu połączone ze śpiewem i modlitwą wstawienniczą za narody Europy. Każdy uczestnik marszu niósł małą flagę swego narodu. Na placu przed Parlamentem odbyło się nabożeństwo ewangelizacyjne: pieśni religijne, orędzie ewangelizacyjne, modlitwy we wszystkich językach Europy oraz wypuszczenie 4000 baloników z napisem „Jezus nadzieją Europy” i karteczką z nazwiskiem i adresem uczestnika kongresu. W tym miejscu warto wspomnieć, że podobne marsze odbywają się corocznie w Wielkiej Brytanii już od kilku lat i gromadzą od 50 do 60 000 chrześcijan z różnych kościołów.

Ciekawą inicjatywą kongresu była wystawa ukazująca różne dziedziny i możliwości działalności ewangelizacyjnej 40 ruchów i organizacji świeckich z Europy.

Kongres w Bernie ukazał rozległe możliwości współpracy chrześcijan w ewangelizacji, stworzył szerokie możliwości bezpośrednich kontaktów i zaangażowania świeckich w swoich kościołach. Dla katolików kongres był kolejnym świadectwem podjęcia współodpowiedzialności za misję ewangelizacji i odpowiedzią na wezwanie Jana Pawła II: „Europa potrzebuje nowej ewangelizacji. Kościół musi na nowo stać się misyjny. Gdy chrześcijanie przestaną świadczyć o swojej wierze, światło będzie im zabrane” (Austria, 25 VI 1989).

Kraków

MARIA KANTOR

O. Ryszard Parol OFMConv

KONGRES „MUSICA SACRA” W RZYMIE (1989)

W dniach od 29 czerwca do 1 lipca 1989 roku odbywał się w Rzymie Krajowy Kongres „Musica Sacra”, zorganizowany z ramienia ruchu cecylińskiego — pod patronatem artystycznym radia watykańskiego. Głównym tematem obrad była *Muzyka w Kościele, jej rzeczywistość i perspektywy po Soborze Watykańskim II*. Wokół tego zagadnienia oscylowały tematy i dyskusja z niewielką przewagą muzyki organowej. Inspirująca propozycja zorganizowania kongresu wyszła od dyrektora artystycznego Radia Watykań-